

БЕРАРДИНО НАРДЕЛЛА

**Как да сбъднем
лесно
всяко желание**

Берардино Нарделла Как Да Сбъднем Лесно Всяко Желание

Как Да Сбъднем Лесно Всяко Желание:
ISBN 978-8-88-535641-2

Аннотация

Практически самоучител, преподаващ техники за осъществяване на желанията.

Пазиш ли в сърцето си тайни желания? А искаш ли да ги осъществиш? Искаш ли да разбереш как аз осъществих моите? Ако нямаш тази книга не е за теб. Представи си, че има начин, чрез който може да видиш желанията си осъществени, представи си как би се променил към по-добро живота ти. Ако и ти като мен имаш желания, които не си успял да осъществиш, ако и ти си изморен да живееш живот без изненади и радости, в този изключително практичен самоучител ще намериш необходимите и лесни техники, за да осъществиш всичко това. Ако не си бил успешен в живота си, или пък си бил, но усещаш огромна празнота, с този самоучител ще намериш мощни инструменти, за да осъществиш точно твоите желания и да живееш живота, за който винаги си мечтал.

Содержание

АКО ИМАШЕ РЕАЛНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА СБЪДНЕШ СОБСТВЕНИТЕ СИ ЖЕЛАНИЯ, НЯМАШЕ ЛИ ДА ИСКАШ ДА РАЗБЕРЕШ КАК ДА ГО НАПРАВИШ?	5
КАКВО СА ЖЕЛАНИЯТА, ЗАЩО ЖЕЛАЕМ?	10
ЗАЩО ХАРТИЯ И ПИСАЛКА?	18
ЗАЩО ТОВА БИ ТРЯБВАЛО ДА РАБОТИ?	20
Конец ознакомительного фрагмента.	22

Берардино Нарделла

ЧАСТ 1

АКО ИМАШЕ РЕАЛНА ВЪЗМОЖНОСТ ДА СБЪДНЕШ СОБСТВЕНИТЕ СИ ЖЕЛАНИЯ, НЯМАШЕ ЛИ ДА ИСКАШ ДА РАЗБЕРЕШ КАК ДА ГО НАПРАВИШ?

Ако си пожелаваши нещо, това е защото виждаш падаща звезда...

Ако си виждаш падаща звезда, това е защото гледаш към небето...

Ако гледаш към небето, това е защото все още вярваш в нещо...

Боб Марли

Не е ли това може би едно от най-често срещаните желания, онова, което иска по-голяма част, ако не и цялото човечество, онова което кара да се сбъднат мечтите [\[1\]](#) (тук думата се разбира като желание, което се надяваме да е осъществимо, но също така и в истинския смисъл на думата, защото с ъ н я т е нещо, което се случва несъзнателно, а нашите желания започват точно по този начин).

Това, което приемаме със силна емоция, с огромни очаквания, но в същото време и като нещо трудно, ако не и невъзможно, едно постижение, твърде мистично, твърде утопично, твърде нереално, за да може да се осъществи в съвременното, реално, въздействащо чрез технологиите битие, което ни заобикаля.

Тази реалност ни променя така, че повече не можем да се изненадаме от това, което някога, когато сме били деца, ни е изненадало. И не сме вече толкова склонни за нововъведения и промени, особено ако това включва необходимостта да се направи известно усилие, или от необходимостта да излезем от зоната си на комфорт, от необходимостта да станем от дивана и може би да прекъснем любимата си фантастика.

Въпреки това, аз ти казвам, че за да осъществиш мечтите си не е нужно да правиш нищо странно или пресилено, това, което ще ти разкрия е нещо, което може да направи всеки, без да се преуморява, без да се инвестират пари (с изключение на малкото, които трябва да се похарчат за тази книга).

Не са необходими никакви специални познания, аз не препоръчвам йога или медитация, няма религиозни ограничения, нито възрастови такива.

Тогава, ще си кажеш, като не трябва да правя нищо, за да осъществя желанията си, какво ми предлага този човек?

Разбирам опасенията ти, не ти предлагам училище за магии, просто една техника, която успява да раздвижи нещата, успява да създаде възможности и може да промени твоята

гледна точка за света.

Всъщност, техниките, които предлагам са две, така че да може да си послужиш с тази, която чувстваш най-подходяща за теб, или и двете, за да увеличиш ефекта и да получиш по-рано резултати.

Никога ли не си търсил нещо, без да го намираш, докато не се окаже, че е било под носа ти?

По същия начин, това, от което имаш нужда, за да изпълниш желанията си не е някъде и в друго време, а го имаш на разположение тук и сега, всъщност дори е под носа ти.

Що се отнася до миналото, няма как да желаеш нещо от там, просто защото то е вече минало. Всъщност миналото е първата причина, поради която ние мечтаем, заради нерешени проблеми, неудовлетворение и съжаление.

Във връзка с бъдещето със сигурност поставяме нашето желание на първо място, но това бъдеще може да се случи, само ако го градим в настоящето, в сегашния момент, в който живеем и не поставяме невъзможни цели. Ако едно от желанията ми беше да имам цветна градина в бъдещето, ще трябва със сигурност в настоящето да обработя почвата, да я наторя, да я засея и т.н...

Ще ти дам някои разяснения, но не е необходимо задължително да знаеш „защо“ това работи, а просто „как“ това работи.

За да ме разбереш, сети се как, когато се прибереш вкъщи и влезеш светваш лампата благодарение на електрическия

ключ.

Кой от нас знае точно какво е електричеството, как функционира и защо, как успява да създаде светлина благодарение на крушката, а дори и тя как работи, каква е логиката и начина; и как тази електрическа енергия се произвежда, как успява да достигне дома ми.

И в крайна сметка защо, ако не платя сметката си няма да имам електричество?

Шегата на страна, но повечето от нас напълно игнорират всичко това и не само го игнорират, но и не се интересуват, защото такава информация като тази да знаят, че крушката е изобретена от някой си Едисон, може да послужи само, за да си обогатят общата култура. Но в крайна сметка за какво ни е наистина. За мен е достатъчно да знам, че когато натисна ключа и светлината се включва, а когато натисна по друг начин изгасва и това е всичко.

Следователно аз ще те напътствам стъпка по стъпка през цялата техника, която ще ти позволи лесно и точно да осъществиш желанията си и ще видиш, че това е достъпно за всеки и, че не трябва да извършваш никакъв магичен ритуал, не трябва да купуваш нищо друго, и не трябва да вършиш странни неща или такива, които противоречат на твоите идеали и убеждения (например няма да те моля да извършиш банков обир или да ходиш по горещи въглени...)

Всичко, което ще ти трябва, ще бъде една писалка, две тетрадки (или хартия за писане, или нещо друго, на което

може да се пише) и малко търпение (избощо не си мислете, че днес си пожелавате нещо и утре то ще се сбъдне...)

Но първо е необходимо да се направи едно уточнение.

Тази книга е чисто практическа, целта не е да се запълнят тези страници само с предположения, а да се предоставят необходимите средства, за да се постигне конкретно това, което се желае. Остава само да опитаме.

Разделих книгата на две части, първата е теоретична и втората практична.

Изложената теория ще послужи за по-добро разбиране на механизмите и постигане на целите, но умишлено няма да бъдат изложени подробно до най-малките детайли, поради същата идея на метафората описана по-горе за електрическият ключ.

Така че, вместо философски дисертации, ние по-добре да се заемем да изучим някои мощни инструменти, които могат буквално да променят живота на тези, които прилагат на практика това, което аз предлагам.

[1] от италиански *sogno* – сън, мечта (бел.прев.)

КАКВО СА ЖЕЛАНИЯТА, ЗАЩО ЖЕЛАЕМ?

Желанието е средата на живота.

Безразличието е средата на смъртта.

Халил Джубран

Какво означава да желаеш нещо?

В речниците намираме дефиниции като: силно желание да се притежава или да се направи нещо, което носи удоволствие и удовлетворение, чувство на липса на необходимости във физически и духовен аспект; интензивно чувство, което кара да се търси притежаването, постигането или изпълнението на това, което може да задоволи собствената физическа или духовна потребност; чувство на силен стремеж или очакване за притежание, или за постигане на това, което се чувства, че е подходящо за собствените нужди или вкусове, потребности, изисквания.

Следователно да желаеш нещо представлява пряко напрежение насочено към постигането на обекта на желание и, ако тази дветежаща сила достигне целта си, резултатът е чувство на удовлетворение и наслада, в противен случай може да се появят чувство на болка и безсилие.

Но откъде възниква желанието? Какво представлява точно?

Етимологията на думата желая, е доста интересна и както често се случва разкрива дълбокия си смисъл.

Думата желание (*desiderio*) от латински, е съставена от частицата *de* и съществителното *sidera*; *de* - може да има стойност на отстраняване, отдалечаване, отсъствие, докато *sidera* е множествено число на *sidus*, или звезда.

Следователно може да се каже, че желанието означава "преставам да виждам звездите" или "установявам липса на звезди".

Желанието, следователно, е липса на звезди, липса на पो-сока, която води неизбежно до това да се чувстваш изгубен, дезориентиран и може би дори в затруднено положение.

Ето защо желанието съдържа в себе си известно количество болка, защото възниква от „едно празнота“, а дълбочината на тази празнота определя интензивността на тази болка.

По този начин желанието е обременено с надежда, със стремеж към това, което считаме за липсващо и въпреки това чувстваме като вече присъстващо в живота ни, тоест не само отсъствието, а също и присъствието е част от желанието.

В действителност, частицата *de* има също така и интензивна стойност, следователно *de-siderare*, е възможно да означава и „гледам звездите с внимание“ с настойчивост, очаквайки и надявайки се на нещо.

Хората винаги са знаели или вярвали, че са под влиянието някаква трансцендентна сила, божествена, тази на звездите.

Вярване, което дори и днес малко или много (макар че тук не можем да го приемаме извън темата), съществуват хора, които вярват в хороскопи и мислят, че характера и предпочитанията на човек зависят от съзвездията.

Етимологичният речник на италианския език дава като буквално и първоначално значение на думата “преставам да гледам звездите с благопожелателна цел“, за Пианиджани “откъсвам поглед от звездите, по подразбиране от пожеланията“, и по този начин от добрите предзнаменования, предложената етимология от Кардинали Борели: от „de-sum“, лишен съм, липсвам.

“Desiderantes” са се наричали войниците, които са чакали бойните си другари да се върнат след битка.

Да чакаш другаря си, който не идва, означава очакване, желание да го видиш отново и да го прегърнеш, и изразява дори известна тревога поради липсата му.

Следователно, може да приемем, че терминът de-siderio може да означава дори „стоя под звездите и чакам“ .

Не случайно, в латинския частицата “de” има също и усиливаща стойност, а не само на отдалечаване като предлог и от тук произлиза израза гледам звездите, или характерната падаща звезда, надявайки се на нещо.

Коренът на глагола desiderare (желая) се среща и в „considerare“, който означава изследвам, гледам внимателно, считам, отразявам, обмислям.

Произходът е много близък, тук sidera се свързва с “cum”,

което означава „наблюдавам звездите“, за да се отпрати пожелание към тях.

Точно това се случва в хороскопа, неща като „луната ми съдейства, ето защо мога...“ или пък „това съзвездие е в тази позиция на небето следователно...“, всичко това е considerare, противно на него de-siderare излиза извън тези рамки, „искам това дори и небето да не е благоприятно“.

Няма симетрия, но при съществителното: на desiderio (желание) съответства considerazione (внимание), където суфиксът -zione дава на думата не толкова статично значение на съзерцание, а на действие.

От току-що споменатите значения на думата желание, излиза че желанието носи в себе си едно отсъствие и едно присъствие; поражда се от отсъствието на нещо, точно поради което

се желае, в такава степен, че да присъства в самият акт на желание.

Желанието е това, което ни определя по същество, това което ни води и ни привлича, това което ни дава възможност да гледаме към звездите внимателно, за да намерим маршрута, и да знаем, че това което желаем ни показва пътя, който да следваме.

Парадоксалното е, че при желанието, може да стане без значение или с почти никакво достигането до обекта на желанието, това което има значение е актът на желание в теб самия, защото това е един вид енергия, която се е самовъз-

произвела и нараства, давайки посока на човека.

Желанието всъщност, има своя цел, иска да си проправи собствен път. Пътят, който всеки от нас трябва да измине, за да достигне до обекта на желанието си, но накрая не е важен върха на планината, а пътят, който е изминал. Алпинистът ще изпита огромно удоволствие, когато достигне върха, но това удоволствие ще бъде пропорционално на изкачването, което е трябвало да направи, на умората, която изпитва

на препятствията, които е успял да преодолее, на това, че е успял да надхвърли това, което си е мислел, че може да направи.

Това, което е важно, е да се желае, защото обектът на желание вече пристъства в акта на желанието, на желания предмет и само благодарение на това желание е съществувал и съществува пътя, и в този смисъл желанието ни кара да се движим от настоящото ни положение към това, което желаем, като се превръща в нашата задвижваща сила.

Този път, който желанието ни кара да изминем, тъй като над страховете и опасенията осъзнаваме защо искаме някои неща (всъщност да знаем каква е причината за това желание), ни води към опознаване на онази част от нас, която е създала желанието.

„Ако знаеш защо го искаш, ще намериш и начин да го постигнеш.“

Желанието е тясно свързано с действието да го постигнеш, да го видиш сбъднато. Немислимо е да има действие, когато

липсва цел, а също така е немислимо да има цел без желание.

Следователно да желаем, показва, че очакваме нещо, което искаме да се случи, и което ни липсва, и че ние се поставяме в състояние на очакване, което отваря безкрайни пространства пред нас.

С акта на желание ние скъсяваме дистанцията между нас и събитието, въпреки че е огромна, така че ние метафорично имаме един път, маршрут, но ние възрастните сме скъсили този път, заедно с пространството и времето, като правим желанията точни, конкретни, които бързо да ни задоволят. Превърнали сме тази пътека на надежди, пълна с емоции в очакване на неизвестното, в една лесна магистрала, по която да се движим, където изходите са вече програмирани от нас.

Желанието е „да бъдеш“, докато нуждата е „да имаш“.

Желанието също е и проектирано, обмислено, отлежало във времето, за да се намерят решения, начини и ако не научите ума си на търпение, ще бъдете поробени от парите, успехите, властта, славата, удоволствията.

По този начин не запазваме място и пространство за желанията, за да усетим и да си представим едно все по-очарователно бъдеще, не виждаме възможностите, които животът ни предлага, затворени сме в себе си и си мислим, че бягаме бързо, за да имаме всичко и то незабавно, за да се окажем после реално с нищо насреща.

За да се придвижваме напред в живота, е необходимо да направим няколко крачки назад, тоест, за да си поемем дъх

за пътешествието, да позволявим на ума си да почине малко, за да се възстанови.

Така че, какво решаваме? Ще дадем пространство на нашето въображение и ще се върнем да летим на крилете му, както правехме като деца, когато светът сякаш беше в ръцете ни, когато всичко беше постижимо и всяка роля и всяка цел ни изненадваше, знаеше как да ни изненада?

В моментите, в които успяваме да останем сами със себе си и да си се представим различни, в различни ситуации и контексти, дали след това сме имали смелостта да повярваме, че можем да постигнем тези мечти?

Така че, в крайна сметка да желаш, означава да живееш, и е толкова полезно за собственото физическо равновесие, умствено и духовно.

Достигнали сме до степен толкова хора да считат „желая“ (и тук използвам и двата глагола “sidera” [1]) като нещо, което не трябва да се върши, нещо срамно, за което не си струва да отделиш време нито усилия или направо, нещо, което не си заслужава, и това защото от детството ни ние сме научили от своите най-общо наречени несполуки, да спрем да мечтаем, да считаме, че всяко това е едно глупаво и опасно занимание.

Представяме си, но създаваме горчивина от невъзможността за осъществяване и в действителност подценяваме желанието, а това прави живота ни лош, създава ни трудности и болести, разрушава нашата креативност.

Ставаме слепи и глухи за този свят, който, ако се вгледа-
те внимателно, е огромен, богат на възможности, пълен с ра-
дост и щастие. Винаги е такъв, ако успеем да го забележим.

Позволете ми тогава да ви представя тази
книга и тази техника с радост, с надежда и защо не с уве-
реността, че всичко това ще ви послужи, за да живеете по
възможно по-красив и по-добър начин.

[1] considerare – считам; desiderare – желая (бел.превода-
ча)

ЗАЩО ХАРТИЯ И ПИСАЛКА?

Липсата на желания е знак за края на младостта и първото и най-далечно предупреждение, за истинския край на живота.

Гофредо Паризе

Дори и този странен въпрос, чиито отговор може би изглежда безполезен или лишен от смисъл, има своето значение.

Използването на компютър, таблет или смартфон, за да четем и пишем, не само променя способността на мозъка за внимание и концентрация, но дори и дейностите и нервните връзки се изменят.

Например, при децата е доказано, че когато пишат писмо на ръка се активират определени мозъчни центрове, но ако го пишат на клавиатура това не се случва.

Също така, хващайки писалката „провокираме“ двигателни мозъчни области, които се активират и от четенето, в едно позитивно взаимодействие, доказано от поредица експерименти, проведени от Карин Джеймс от Университета Блумингтън в Индиана.

Според Джеймс „при възрастните зоните, които се активират при четене са същите, които се активират при децата, когато наблюдават една единствена буква, която са научили да пишат на ръка; при малките, които могат да пишат само

на клавиатура, това не се случва“ .

Тоест писането на хартия, помага да се чете по-добре, защото допринася за укрепване на мозъчните области, където се разпознава формата на буквите или, в които се свързват звуците към думите.

Ясно е, че всичко това не допринася за реализирането на желанията, но е една от причините, заради които е важно да се пише на ръка.

Според резултатите от едно скорошно проучване на университета Принстън воденето на бележки на ръка с помощта на писалка и

хартия помага да се възприеме и запомня по-добре информацията в последствие,

Запознатите с езотериката, сигурно знаят вече, че мастилото, което се използва за писане „отпечатва“ нашата същност, оставя следа от нас на ниво „душа“ или „дух“.

Аз избягвам да навлизам в такива духовни теми, тъй като не са в стила на книгата и преди всичко, не са понятия, които ще повлияят на успеха на техниката. Достатъчно е само да знаем, че е по-добре да се пише и, че за времето, в което живеем, това е повече от важно, тъй като е навик, който изгубваме безвъзвратно.

Писането ни свързва повече с нашето посъзнание, което въпреки, че не сме споменавали до сега, играе важна роля в тази техника.

На този етап въпросът е:

ЗАЩО ТОВА БИ ТРЯБВАЛО ДА РАБОТИ?

В живота съществуват две трагедии. Първата е неосъщественото съкровено желание, а другата е неговото осъществяване.

Джордж Бърнард Шоу

Това, което ще ви представя е една много стара техника от будизма и си давам сметка, че това може да създаде известно объркване, имайки предвид, че като цяло тази религия обикновено е представяна като базирана на отрицанието, на отказа от всички удобства и материални богатства, за да се достигне просветление.

Основен принцип на будизма казва: каквото посееш, това ще пожънеш. Същото, което другите наричат закон на кармата, а някои още по-модерни наричат закон за привличането, или други – закон за причината и ефекта.

Друг основен принцип: цвета на лотуса се ражда от блатото, метафора, която иска да ни покаже, че дори и най-голямото страдание може да се превърне в радост, дори и да е най-противното място каквото е блатото.

Друга основна концепция, макар и може би не толкова известна, представя земните желания като просветление, тоест кара те да изминеш духовния си път.

В будизма се вярва, казано просто (извинявам се на експертите), в един Създател на Вселената или Енегрия на Вселената, от която ние сме част.

Енергията на Вселената е Сътворението, но дори и ние самите сме Енергията на Вселената и Сътворението, няма разлика, дори самите ние сме създатели

Това е ролята, в която искаме да влезем заради нашите желания, нашите желания сме ние, те съществуват и ние сме техните създатели, създатели на желанието или на неговото осъществяване.

Споменахме за посъзнателната ни част, която играе съществена роля във всичко това, но защо?

Преди всичко, ако трябва да направим сравнение между съзнателната част или рационалната логика на индивида и подсъзнателната му част, най-добре я описва представата за айсберга. Колкото и голям да изглежда един айсберг, носещ се в морето, трябва да знаете, че това което виждате е само една десета от целия блок лед, останалите деветдесет процента са под морето, скрити, но далеч по-впечатляващи.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.